

L'esquerra internacional, per l'autodeterminació del poble català.

En el marc del 21è Seminari Internacional "Els partits i una nova societat" organitzat pel Partit del Treball de Mèxic (PT) els passats dies 25 i 26 de març, més d'un centenar d'organitzacions d'esquerres provinents de 36 països han signat una declaració conjunta de suport a l'autodeterminació del poble català. Aquest és el seu text íntegre:

"Els partits i organitzacions presents en aquest XXI Seminari Internacional afirmem el dret universal i inalienable dels pobles a l'autodeterminació, això és, a decidir democràticament el marc polític de convivència que lliurement trien.

En aquest sentit, afirmem la nostra solidaritat amb la voluntat àmpliament majoritària del poble de Catalunya per decidir el seu marc de sobirania mitjançant el vot en un referèndum vinculant.

Així mateix, mostrem la nostra preocupació per la constant negativa al diàleg democràtic del govern d'Espanya i la seva ofensiva judicial contra qualsevol iniciativa política desenvolupada per la majoria política i social catalana dirigida a habilitar la convocatòria i realització del referèndum.

Alhora, manifestem el nostre suport a les massives, constants i pacífiques molilizations protagonitzades per la societat civil catalana encoratjant-los a no desistir en la consecució del exercici del seu dret a la autodesminacion.

Ara més que mai, Europa i els seus pobles, així com la resta de pobles del món, mereixen exercir la democràcia i el poder constituent que per dret els pertany com a subjectes actius de transformació, per construir societats més lliures, més justes i més sobiranes.

Mèxic 25 març 2017 "

La declaració fou presentada pels diputats al Parlament català Joan Josep Nuet, membre d'EUiA i Gabriela Serra, de la CUP, i subscrita pels delegats, entre altres, d'organitzacions com els Partits Comunistes de Cuba, Xina, Laos i Vietnam, de corrents del Frente Amplio uruguaià, del FSLN nicaragüenc, l'FMLN salvadoreny, a més de fiderents grups d'esquerres que participen dels projectes bolivarians a Bolívia, Veneçuela i Equador.

La setmana següent, l'organització més gran de l'esquerra alemanya, *Die Linke*, i la danesa *Enhedslisten* (Aliança Roja-Verda) expressaven també el seu suport al dret a l'autodeterminació del poble català.

El fet que moltes d'aquestes organitzacions participin en el govern dels respectius estats o en siguin les principals forces oposidores suposa un salt qualitatiu i un avenç clar de la solidaritat internacionalista vers el nostre poble en l'actual confrontació democràtica amb un estat espanyol en plena regressió pel que fa a drets i llibertats.

Aquesta confrontació anirà a més en els propers mesos donada la negativa del govern i l'aparell de l'estat a reconèixer un dret democràtic fonamental i a la voluntat decidida i manifesta del poble català i els seus representants polítics a exercir el dret a decidir. Així, ara més que mai, serà cabdal la solidaritat entre totes i tots els que a Catalunya, als Països Catalans, a Europa i al món lluitem per un futur de justícia i llibertat.

La construcció de la República Catalana és l'element cabdal per a la ruptura democràtica respecte l'estat hereu del franquisme, i un pas endavant en l'empoderament dels pobles del sud d'Europa davant el segrest de la democràcia a mans de les elits. Amb l'autoritat moral d'un poble que sempre ha estat del costat de les forces del progrés, a Nicaragua i a Euskalherria, a Cuba i a Palestina o al Kurdistan, agraïm les mostres de solidaritat i cridem els revolucionaris d'arreu del planeta a fer seu el nostre projecte de República independent, radicalment democràtica i socialment avançada.

1917-2017: La revolució russa i l'independentisme

L'independentisme contemporani i d'arrel marxista als Països Catalans neix el 1969 bevent de dues fonts fonamentals: els moviments revolucionaris i antiimperialistes d'arreu del món i el marxisme català dels anys 30. Totes dues fonts tenen una arrel comuna: la Revolució d'Octubre de 1917 i les seves conseqüències.

Tradicionalment, l'esquerra catalana s'havia mogut entre el republicanisme i l'anarcosindicalisme, però la irrupció del comunisme arran de la revolució bolxevic va propiciar l'aparició de nous líders i partits que van situar el moviment nacional català en uns termes molt més semblants a com el desenvoluparia posteriorment l'independentisme, lligant lluita de classes amb autodeterminació. Aquesta influència la trobem en personatges que van des d'Arquer, Nin, Maurín, González-Alba, Comorera o Compte, històrics militants comunistes catalans, fins el sindicalista Àngel Pestaña i el mateix Macià (President de la Generalitat i proclamador de la República).

Els principals moviments d'alliberament nacional del segle XX són deutors de la revolució d'Octubre de 1917. Les dues guerres mundials van afeblir l'imperialisme i van donar lloc a l'emergència de nous estats i a processos d'alliberament nacional, però la revolució russa va ser una fita transcendental, perquè es fonamentava en un plantejament ideològic i estratègic que defensava com a prioritat l'extensió internacional de la revolució (*III Internacional, 1919*) i l'exercici del Dret d'Autodeterminació del poble. Així, una de les obres cabdals de Lenin és *L'imperialisme, fase superior del capitalisme*.

Alhora, la revolució russa és també deutora dels moviments d'alliberament nacional, que van contribuir de manera importantíssima a la crisi de l'imperi tsarista. Lenin tenia molt clara aquesta necessària complementaritat entre l'emancipació social i la sobirania nacional, i va defensar l'autodeterminació dins i fora de l'Imperi rus. Així, fou un dels pocs líders que va donar suport a la Rebel·lió de Pasqua irlandesa de 1916.

Un cop consolidada la Revolució, la seva influència es va propagar pels països colonitzats d'Àsia (Congrés dels Pobles de l'Est celebrat a Bakú el 1920) i d'Àfrica. Aquesta va ser la llavor de partits comunistes patriòtics com el de la Xina i el Vietnam, que amb les seves llargues lluites, victoroses, van marcar l'estela de revolucions nacional-populars que van contribuir novament a erosionar l'imperialisme durant el segle XX.

En resum, la Revolució de 1917, com a experiència real de la presa del poder polític per part de la classe treballadora, va significar un salt cabdal en la comprensió de la indisoluble relació entre sobirania i poder popular per a la derrota de l'imperialisme i la superació del capitalisme; i és per això que es troba en l'origen de les esquerres independentistes d'arreu del món.

The international left-wing parties, in favour of the self-determination for the Catalan people

In the framework of the 21st International Seminar "*The political parties and a new society* " organized by the Mexican Partido del Trabajo (PT) on the 25th and 26th March, more than a hundred left-wing organizations from 36 different countries have signed a joint statement to support the right to self-determination of the Catalan people. The content of the statement is as follows:

"The political parties and organisations present in this International Seminar XXI we affirm the universal and inalienable right of the people to the self-determination, that is, to decide in a democratic way the political frame of living-together that it freely choose.

In this respect, we affirm our solidarity with the majority aim of the Catalan people to choose their frame of sovereignty by the means of a binding referendum.

In the same way, we show our concern on the constant refusal to a democratic dialogue from the Spanish Government, and its judicial offensive against any political initiative developed by the social and political majority of Catalonia aiming at enabling and carrying out the referendum.

At the same time, we express our support to the massive, constant and pacific mobilisations carried out by the Catalan civil society by encouraging them not to abandon the consecution of the exercise of their right to the self-determination.

Now more than ever, Europe and its peoples, as well as the rest of the peoples of the world, deserve to exercise democracy and the constituent power that belongs to them as active subjects of transformation, to build freer, fairer and sovereign societies.

Mexico, 25 March 2017"

The Statement was presented by the deputies of the Catalan Parliament Joan Josep Nuet, Member of EUiA, and Gabriela Serra, from CUP, and signed by the delegates from organisations such as the Communist Party of Cuba, China, Laos and Viet Nam, Uruguay's Frente Amplio, the FSLN from Nicaragua, the FMLN from Salvador, and some different left-wing groups that take part in the Bolivarian projects in Bolivia, Venezuela and Ecuador.

The following week the biggest left-wing organization from Germany, *Die Linke*, and the Danish *Enhedslisten* (red-green alliance) also expressed their support to the right to self-determination for the Catalan people.

The fact that many of these organisations take part in the Government of their respective States or are the main opposing forces represents a qualitative leap and a clear step forward from the internationalist solidarity towards our people in the current democratic confrontation with a Spanish State in regression with regard to rights and freedoms.

This confrontation will increase its strength in the coming months due to the refusal of the Government and the State apparatus to recon a fundamental democratic right of the will of the Catalan people and its elected representatives to exercise the right to decide. Therefore, now more

than ever solidarity between all those who in Catalonia, the Països Catalans, Europe and at the rest of the world fight for a future of justice and freedom.

The construction of the Catalan republic is the key element of the democratic rupture with the Spanish State, heir of the Franco regime, and a step forward in the empowerment of the people of the South of Europe facing the kidnapping of the democracy in the hands of the elites. With the moral authority of a people that has always been on the side of the progressive forces, in Nicaragua and Euskal Herria, in Cuba and in Palestine or in Kurdistan, we welcome the signs of solidarity and we call revolutionaries around the world to reinforce our project for an independent, radically democratic and socially progressive society.

1917-2017: Russian revolution and pro-independence movement

The contemporary pro-independence movement with Marxist roots in the Països Catalans was founded in 1969 from two fundamental sources: the revolutionary and anti-imperialist movements from around the world and the Catalan Marxism from the 1930s. Both sources have a common root: the October Revolution 1917 and its consequences.

Traditionally, the Catalan left-wing movement had moved between the republicanism and the anarcho-syndicalism, but the irruption of communism from the Bolshevik Revolution led to the rising of new leaders and parties that placed the Catalan national movement in terms much more similar to how the pro-independence movement developed afterwards, by binding class struggle to self-determination. We can find this influence in characters ranging from Archer, Nin, Maurín, Gonzonlez-Alba, Comorera or Compte, historical Catalan Communist militants, and the trade unionist Àngel Plagueña or the Catalan President Macià (President of the Generalitat and who proclaimed the Republic).

The main national liberation movements of the 20th century are debtors of the October Revolution 1917. The two world wars, they weakened the imperialism and gave rise to new States and processes of national liberation, but the Russian Revolution, was a transcendent milestone, because it was based on an ideological and strategic approach and promoted as a priority the international extension of the Revolution (*III International, 1919*) and the exercise of the right to self-determination of the peoples. Thus, one of the main works of Lenin is *The imperialism, superior phase of capitalism*.

At the same time, the Russian Revolution is also debtor of the national liberation movements, which contributed greatly in the crisis of the Tsarist Empire. Lenin had clearly in mind this necessary complementarity between the social emancipation and national sovereignty, and defended the self-determination inside and outside the Russian Empire. Thus, he was one of the few leaders who gave support to the Irish Easter Rising 1916.

Once the Revolution was consolidated, its influence spread through the colonized countries in Asia (Congress of the Peoples of the East held at Bakú in 1920) and in Africa. This was the seed of Communist Patriotic parties such as in China and Viet Nam, which with their long, victorious struggles, marked the national popular revolutions that contributed again to erode the imperialism during the 20th century.

In short, the 1917 Revolution, as a real experience of the working class taking political power, meant a great step forward on the comprehension of the indissoluble relation between sovereignty and popular power to the defeat of the imperialism and the overcoming of capitalism; and therefore it lays in the bases of left-wing pro-independence movements around the world.

La izquierda internacional, por la autodeterminación del pueblo catalán.

En el marco del 21º Seminario Internacional "Los partidos y una nueva sociedad" organizado por el Partido del Trabajo de México (PT) los pasados días 25 y 26 de marzo, más de un centenar de organizaciones de izquierdas provenientes de 36 países han firmado una declaración conjunta de apoyo a la autodeterminación del pueblo catalán. Este es su texto íntegro:

"Los partidos y organizaciones presentes en este XXI Seminario Internacional afirmamos el derecho universal y inalienable los pueblos a la autodeterminación, es decir, a decidir democráticamente el marco político de convivencia que libremente eligen.

En este sentido, afirmamos nuestra solidaridad con la voluntad ampliamente mayoritaria del pueblo de Cataluña para decidir su marco de soberanía mediante el voto en un referéndum vinculante.

Asimismo, mostramos nuestra preocupación por la constante negativa al diálogo democrático del gobierno de España y su ofensiva judicial contra cualquier iniciativa política desarrollada por la mayoría política y social catalana dirigida a habilitar la convocatoria y realización del referéndum.

A la vez, manifestamos nuestro apoyo a las masivas, constantes y pacíficas movilizaciones protagonizadas por la sociedad civil catalana animándolos a no desistir en la consecución del ejercicio de su derecho a la autodeterminación.

Ahora más que nunca, Europa y sus pueblos, así como el resto de pueblos del mundo, merecen ejercer la democracia y el poder constituyente que por derecho les pertenece como sujetos activos de transformación, para construir sociedades más libres, más justas y más soberanas.

México 25 de marzo 2017 "

La declaración fue presentada por los diputados en el Parlamento catalán Joan Josep Nuet, miembro de EUIA y Gabriela Serra, de la CUP, y suscrita por los delegados, entre otros, de organizaciones como los Partidos Comunistas de Cuba, China, Laos y Vietnam, de corrientes del Frente Amplio uruguayo, del FSLN nicaragüense, el del FMLN salvadoreño, además de fidedignos grupos de izquierdas que participan de los proyectos bolivarianos en Bolivia, Venezuela y Ecuador.

La semana siguiente, la organización más grande de la izquierda alemana, *Die Linke*, y la danesa *Enhedslisten* (Alianza Roja-Verde) expresaban también su apoyo al derecho a la autodeterminación del pueblo catalán.

El hecho de que muchas de estas organizaciones participen en el gobierno de los respectivos estados o sean las principales fuerzas opositoras supone un salto cualitativo y un avance claro de la solidaridad internacionalista hacia nuestro pueblo en la actual confrontación democrática con un estado español en plena regresión en cuanto a derechos y libertades.

Esta confrontación irá a más en los próximos meses dada la negativa del gobierno y el aparato del estado a reconocer un derecho democrático fundamental y la voluntad decidida y manifiesta del pueblo catalán y sus representantes políticos a ejercer el derecho a decidir. Así, ahora más que

nunca, será fundamental la solidaridad entre todas y todos los que en Cataluña, en los Países Catalanes, en Europa y en el mundo luchamos por un futuro de justicia y libertad.

La construcción de la República Catalana es el elemento primordial para la ruptura democrática respecto del estado heredero del franquismo, y un paso adelante en el empoderamiento de los pueblos del sur de Europa ante el secuestro de la democracia en manos de las élites . Con la autoridad moral de un pueblo que siempre ha estado del lado de las fuerzas del progreso, en Nicaragua y en Euskalherria, en Cuba y en Palestina o en el Kurdistán, agradecemos las muestras de solidaridad y llamamos a los revolucionarios de todo el planeta a hacer su nuestro proyecto de República independiente, radicalmente democrática y socialmente avanzada.

1917-2017: La revolución rusa y el independentismo

El independentismo contemporáneo y de raíz marxista en los *Països Catalans* nace en 1969 bebiendo de dos fuentes fundamentales: los movimientos revolucionarios y antiimperialistas de todo el mundo y el marxismo catalán de los años 30. Las dos fuentes tienen una raíz común: la Revolución de Octubre de 1917 y sus consecuencias.

Tradicionalmente, la izquierda catalana se había movido entre el republicanismo y el anarcosindicalismo, pero la irrupción del comunismo a raíz de la revolución bolchevique propició la aparición de nuevos líderes y partidos que situaron el movimiento nacional catalán en unos términos mucho más semejantes a como el desarrollaría posteriormente el independentismo, ligando lucha de clases con autodeterminación. Esta influencia la encontramos en personajes que van desde Arquer, Nin, Maurín, González-Alba, Comorera o Compte, históricos militantes comunistas catalanes, hasta el sindicalista Ángel Pestaña y el mismo Macià (Presidente de la Generalitat y proclamador de la República) .

Los principales movimientos de liberación nacional del siglo XX son deudores de la revolución de Octubre de 1917. Las dos guerras mundiales debilitaron el imperialismo y dieron lugar a la emergencia de nuevos estados y procesos de liberación nacional; pero la revolución rusa fue un hito trascendente, porque se fundamentaba en un planteamiento ideológico y estratégico que defendía como prioridad la extensión internacional de la revolución (*III Internacional, 1919*) y el ejercicio del Derecho de Autodeterminación de los pueblos. Así, una de las obras capitales de Lenin es *El imperialismo, fase superior del capitalismo*.

Asimismo, la revolución rusa es también deudora de los movimientos de liberación nacional, que contribuyeron de manera importantísima a la crisis del imperio zarista. Lenin tenía muy clara esta necesaria complementariedad entre la emancipación social y la soberanía nacional, y defendió la autodeterminación dentro y fuera del Imperio ruso. Así, fue uno de los pocos líderes que apoyó la Rebelión de Pascua irlandesa de 1916.

Una vez consolidada la Revolución, su influencia se propagó por los países colonizados de Asia (Congreso de los Pueblos del Este celebrado en Bakú en 1920) y de África. Esta fue la semilla de partidos comunistas patrióticos como el de China y Vietnam, que con sus largas luchas, victoriosas, marcaron la estela de revoluciones nacional-populares que contribuyeron nuevamente a erosionar el imperialismo durante el siglo XX .

En resumen, la Revolución de 1917, como experiencia real de la toma del poder político por parte de la classe trabajadora, significó un salto fundamental en la comprensión de la indisoluble relación entre soberanía y poder popular para la derrota del imperialismo y la superación del capitalismo; y es por eso que se encuentra en el origen de las izquierdas independentistas de todo el mundo.

La gauche internationale en faveur de l'autodétermination du peuple catalan.

Dans le cadre de la 21ème Conférence internationale « Les parties et une nouvelle société » organisée par le Parti du Travail du Mexique (PT), les derniers 25 et 26 Mars, plus d'une centaine d'organisations gauchistes de 36 pays ont signé une déclaration commune en faveur de l'autodétermination du peuple catalan. Ceci est le texte complet:

« Les parties et organisations présentes au XXI Séminaire international affirmons le droit universel et inaliénable des peuples à l'autodétermination, c'est-à-dire, de décider démocratiquement le cadre politique de coexistence qu'ils choisissent librement. À cet égard, nous affirmons notre solidarité avec la volonté de la grande majorité du peuple de Catalogne pour décider leur cadre de souveraineté en votant lors d'un référendum contraignant.

De plus, nous montrons notre inquiétude face au refus de dialogue démocratique constant de la part du gouvernement de l'Espagne et son offensive juridique contre toute initiative politique développée par la majorité politique et sociale catalane adressée à permettre la convocation et mise à terme du référendum. En même temps, nous exprimons notre soutien aux mobilisations massives, pacifiques et constantes réalisées par la société civile catalane et les encourageons à ne pas abandonner dans la poursuite de l'exercice de leur droit à l'autodétermination.

Maintenant, plus que jamais, l'Europe et ses peuples et les autres peuples du monde, méritent d'exercer la démocratie et le pouvoir constituant qui, en droit leur appartient comme des agents actifs de changement, afin de construire des sociétés plus libres, plus justes et plus souveraines.

Mexique 25 Mars, 2017 »

La déclaration a été présentée par les députés du Parlement catalan Joan Josep Nuet de EUiA et Gabriela Serra, de la CUP et signé par les délégués, entre autres, des organisations comme les partis communistes de la Chine, Cuba, le Laos et le Vietnam, des courants du Frente Amplio uruguayen, FSLN du Nicaragua, le FMLN d'El Salvador, plus de différents groupes gauchistes participants au projet bolivarien en Bolivie, le Venezuela et l'Equateur.

La semaine suivante, la plus grande organisation de la gauche allemande, Die Linke et le danois Enhedslisten (Alliance rouge-verte) ont également exprimé leur soutien au droit à l'autodétermination du peuple catalan.

Le fait que beaucoup de ces organisations participent au gouvernement des Etats respectifs, ou en soient les principales forces de l'opposition, représente une étape qualitative et un progrès clair de la solidarité internationaliste envers notre peuple dans la confrontation démocratique actuelle avec l'Espagne en pleine régression en ce qui concerne les droits et les libertés.

Cette confrontation ira en augmentation dans les prochains mois étant donné le refus du gouvernement et de l'appareil d'Etat à reconnaître un droit démocratique fondamental et la détermination du peuple catalan et leurs représentants politiques à exercer leur droit de décider. C'est donc maintenant, plus que jamais, qu'il sera vital la solidarité entre tous et toutes ceux qui en Catalogne, Pays Catalans, Europe et dans tout le monde se battent pour un avenir de justice et de liberté.

La construction de la République catalane est l'élément clé de la rupture démocratique avec un Etat héritier de Franco et un pas en avant dans l'autonomisation des peuples d'Europe du Sud face à la saisie de la démocratie dans les mains des élites. Avec l'autorité morale d'un peuple qui a toujours été du côté des forces du progrès, au Nicaragua et en Euskal Herria, en Cuba et en Palestine ou au Kurdistan, nous apprécions les preuves de solidarité et appellons les révolutionnaires à travers le monde à soutenir notre projet de République indépendante radicalement démocratique et socialement avancée.

1917-2017: La Révolution russe et l'indépendantisme

L'indépendantisme contemporain de racine marxiste en Catalogne est né en 1969 de deux sources fondamentales: les mouvements anti-impérialistes et révolutionnaires dans le monde entier et le marxisme catalan des années 1930. Les deux sources ont une racine commune: la Révolution d'octobre de 1917 et ses conséquences.

Traditionnellement, la gauche catalane avait s'était placée entre le républicanisme et l'anarcho-syndicalisme, mais l'émergence du communisme après la révolution bolchevique a conduit à l'émergence de nouveaux dirigeants et partis qui mettent le mouvement national catalan en termes plus semblables à la façon dont l'indépendantisme se développerait plus tard, en liant la lutte de classes avec l'autodétermination. Cette influence se retrouve chez des personnes allant de Archer, Nin, Maurin, González-Alba, Comorera ou Compte, militants historiques communistes catalans, le syndicaliste Àngel Pestaña ou Macià (Président de la Generalitat et annonciateur de la République).

Les principaux mouvements de libération nationale du XXe siècle sont redevables à la révolution d'Octobre 1917. Les deux guerres mondiales fragilisent l'impérialisme et conduisent à l'émergence de nouveaux états et processus de libération nationale, mais la révolution russe fût un événement marquant car elle était fondée sur une approche idéologique et stratégique qui préconisait comme une priorité l'extension internationale de la révolution (IIIème internationale, 1919) et l'exercice du droit de l'autodétermination des peuples. Ainsi, l'une des œuvres majeures de Lénin est *L'Impérialisme, stade suprême du capitalisme*.

Au même temps, la révolution russe est également redevable des mouvements de libération nationale, ceux qui avaient contribué de manière importante à la crise de l'empire tsariste. Lénin était très clair en ce qui concerne la complémentarité nécessaire entre l'émancipation sociale et la souveraineté nationale, et il avait défendu l'autodétermination à l'intérieur et à l'extérieur de l'Empire russe. Ainsi, il a été l'un des rares dirigeants qui ont soutenu la rébellion de Pâques irlandaise de 1916.

Une fois consolidé la Révolution, son influence se propagera par les pays colonisés d'Asie (Congrès des peuples de l'Est tenue à Bakou en 1920) et l'Afrique. Ceci fût l'origine des partis communistes patriotes tels que ceux de la Chine et du Vietnam, qui, avec leurs longues luttes victorieuses, ont marqué la trainée des révolutions national-populaires qui ont contribué à éroder à nouveau l'impérialisme au XXe siècle.

En bref, la révolution de 1917, en tant que véritable expérience de la prise du pouvoir politique par la classe ouvrière, signifiait un saut crucial dans la compréhension de la relation indissoluble entre la souveraineté populaire et le pouvoir de vaincre l'impérialisme et dépassement du capitalisme; et c'est la raison pour laquelle elle est à l'origine des indépendantismes gauchistes dans le monde entier.